

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060306

DOM
2016-03-11
Stockholm

Mål nr
F 8650-15

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2015-09-15 i mål nr F 6914-14, se bilaga

KLAGANDE

Avesta kommun

Ombud: F M

MOTPART

Värmevärden AB

Ombud: J J

SAKEN

Ledningsrätt

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med undanröjande av mark- och miljödomstolens dom återförvisar Mark- och miljööverdomstolen målet till Lantmäteriet för den handläggning som bedöms erforderlig.

Dok.Id 1261217

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Avesta kommun (kommunen) har yrkat att Lantmäteriets ledningsbeslut ska upphävas.

Värmevärden AB (Värmevärden) har motsatt sig ändring.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Kommunen har i allt väsentligt hänvisat till vad den anfört i underinstansen samt lagt till och förtydligat följande.

Handläggningen hos Lantmäteriet har sådana brister att förrättningsbeslutet ska upphävas. Kommunen har inte delgetts Värmevärdens ansökan om ledningsrätt på rätt sätt. Lantmäteriet har inte informerat kommunen om att Värmevärdens ansökan kungjorts i ortstidningar. Lantmäteriet har heller inte informerat kommunen om att ett förrättningsbeslut skulle fattas efter den tid som anges i kungörelsen. Dessutom har Lantmäteriet inte hållit sammanträde i ärendet och fattat beslut i frågan samma dag som underlag för beslutet i ärendet e-postades till enskilda tjänstemän vid kommunen.

Värmevärden har i huvudsak anfört följande.

Handläggningen hos Lantmäteriet har inte varit så bristfällig att den utgör skäl för att upphäva beslutet. Av det e-postmeddelande Lantmäteriet sänt till tre tjänstemän vid kommunen framgår att Värmevärdens ansökan om ledningsrätt har kungjorts. Detta meddelande kan inte anses vara bristfälligt på den grunden att hänvisning saknades gällande i vilka tidningar som kungörelsen annonserats eftersom det är självklart att Lantmäteriet har kungjort ansökan i lokala ortstidningar. Kommunen abonnerar på dessa tidningar varför det får förutsättas att den tagit del av kungörelsen. Av kungörelsen framgår att Lantmäteriet skulle fatta beslut den 19 september 2014 utan sammanträde. Kommunen hade således genom sina tjänstemän haft kännedom om att en ledningsförrättning pågick. Trots detta har kommunen inte inkommit med

synpunkter efter kungörelsen. Sammanträde i ärendet hölls med kommunen den 9 november 2013.

Härutöver bör noteras att ärendet rör ett befintligt ledningsnät av fjärrvärmeledningarna som en gång förvärvats för marknadsvärdet. Ledningssträckningarna har inte ändrats sedan nätet förvärvades för mer än 20 år sedan. Ansökan om ledningsrätt gjordes med stöd av ett nyttjanderättsavtal som tidigare fanns mellan parterna samt de avtal om fjärrvärmeleveranser med allmänna villkor som parterna fortfarande har. Det framgår av såväl det tidigare nyttjanderättsavtalet som gällande fjärrvärmeleveransavtal att kommunen ska medverka till att Värmevärden får ledningsrätt. Att nyttjanderättsavtalet numera har löpt ut beror på den långa handläggningstiden vid Lantmäteriet.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Frågan är om Lantmäteriets handläggning inför beslut om ledningsrätt innehåller sådana fel och brister som gör att beslutet ska upphävas.

Enligt lantmäteriets dagboksblad lades ärendet upp den 7 januari 2013. Eftersom det var många sakägare fattade Lantmäteriet beslut om kungörelsedelgivning den 31 januari 2013. Därefter förekom vissa kontakter med parterna under år 2013, däribland Värmevärden och kommunen samt även ett möte med kommunen. Enligt dagboksbladet genomfördes nästa handläggningsåtgärd först den 5 september 2014 då kungörelse beställdes i två lokaltidningar. Kungörelsen publicerades den 8 september 2014. Enligt kungörelsen har Värmevärden sökt ledningsrätt för befintliga ledningar i Avesta, Krylbo och Skogsbo. Av kungörelsen framgår att Lantmäteriet avser avgöra ärendet utan sammanträde om inte synpunkter inkommer senast den 19 september 2014 som föranleder skäl att hålla sammanträde.

Dagen efter e-postade en tjänsteman vid Lantmäteriet tre tjänstemän vid Avesta kommun. I meddelandet stod:

”Jag har annonserat om att Värmevärden AB sökt ledningsrätt för befintliga ledningar i Avesta. I de flesta fall inkommer väldigt få synpunkter på befintliga ledningar
Hojta om ni tror att vi behöver träffas. Jag skickar ett förslag till beskrivning och vill alltså att ni granskar innan jag sätter ner foten. Återkommer i slutet av månaden om detta.”

Den 24 oktober 2014 e-postade samma tjänsteman vid Lantmäteriet en av tjänstemännen på kommunen samt bolagsjuristen Jonas Jeppsson och skrev följande:
”Hej, Vänligen ta en kik och återkom till mig snarast om det finns synpunkter.”

Enligt dagboksbladet har underlag till beslut i ärendet bilagts detta e-postmeddelande. Samma dag fattade Lantmäteriet det överklagade beslutet om ledningsrätt.

Såsom underinstansen noterat har det aktuella ärendet avgjorts utan sammanträde vid Lantmäteriet. Vid en lantmäteriförrättning ska sammanträde hållas. Det är möjligt att göra undantag om det inte finns motstridiga intressen mellan sakägarna och det inte heller finns några hinder mot förrättningen, se 4 kap. 14 § fastighetsbildningslagen (1970:988), hädanefter FBL. För att avgöra ärendet utan sammanträde krävs att det finns anledning att anta att ärendet kan avgöras utan sammanträde, se 4 kap. 15 § FBL. Det sagda innebär att sammanträde i regel ska hållas. Av handlingarna i målet, särskild de kontakter som förekommit mellan Lantmäteriet och sakägarna innan ansökan kungjordes, framgår att det finns motstridiga intressen mellan kommunen och Värmevärden. Redan det sagda medför att sammanträdet borde ha hållits i Lantmäteriet. Mötet den 9 november 2013 har inte varit ett sådant sammanträde.

För det fall Lantmäteriet ändå bedömer att det finns anledning att anta att förrättningen kan avslutas utan sammanträde ska handlingar delges motparterna enligt 4 kap. 15 § FBL. I sådana fall ska ansökningshandlingarna delges på ett lämpligt sätt (se 4 kap. 20 § FBL som hänvisar till delgivningslagen, 2010:1932). Som underinstanserna noterat kan kungörelsedelgivning användas om det är många sakägare som ska delges. Det ankommer ändå på Lantmäteriet att bedöma om det är lämpligt att delge samtliga sakägare med kungörelsedelgivning (jfr 4 § delgivningslagen). Av förarbetena till 49 § delgivningslagen framgår att kungörelsedelgivning endast får användas om det kan

antas att handlingarna som delgivningen avser är av begränsat intresse för de personer som ska delges för att den aktuella bestämmelsen om kungörelsedelgivning ska kunna tillämpas (se prop. 2009/10:237 s. 259). Med hänsyn till att handlingarna inte kan antas ha varit av begränsat intresse för kommunen bedömer Mark- och miljööverdomstolen att det inte har varit lämpligt att delge kommunen genom kungörelsedelgivning.

Härtill bör läggas att ett meddelande om att kungörelsedelgivning har använts ska sändas till kommunen, se 49 § tredje stycket delgivningslagen. Det e-postmeddelande som Lantmäteriet skickat den 9 september 2014 till enskilda tjänstemän vid kommunen har inte skickats till kommunen och innehåller inte någon tydlig hänvisning om vilket ärende som avses. Denna handling är därmed enligt Mark- och miljööverdomstolens mening inte ett sådant meddelande som avses i bestämmelsen. Det sagda innebär att kommunen inte heller är delgiven i den mening som avses enligt 4 kap. 15 § FBL.

De handläggningsfel som förekommit vid Lantmäteriet innebär att det har saknats lagliga förutsättningar för Lantmäteriet att fatta beslut om ledningsrätt. Med ändring av mark- och miljödomstolens dom ska därför Lantmäteriets beslut den 24 oktober 2014 upphävas och ärendet återförvisas till Lantmäteriet för erforderlig handläggning.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsrådet Per Sundberg, tekniska rådet Jan Gustafsson, hovrättsrådet Eywor Helmenius och tf. hovrättsassessorn Solmaz Fadai Vikström, referent.

Föredragande har varit hovrättsfiskalen Ulrika Lundgren.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2015-09-15
meddelad i
Nacka Strand

Mål nr F 6914-14

KLAGANDE
Avesta kommun

ÖVERKLAGAT BESLUT
Lantmäteriets beslut den 24 oktober 2014 i ärende nr W1334

SAKEN
Ledningsrätt

DOMSLUT
Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 402991

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1104 131 26 Nacka Strand	Augustendalsvägen 20	08-561 656 00 E-post: mmd.nacka@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se	08-561 657 99	måndag – fredag 08:30-16:00 -

BAKGRUND

Den 24 oktober 2014 avslutade Lantmäteriet (LM) en förrättning vari ledningsbeslut fattades om bl.a. upplåtelse av ledningsrätt för befintlig fjärrvärmeledning till förmån för Värmevärden AB, belastande ett stort antal fastigheter. Förrättningen handlades utan sammanträde.

YRKANDEN M.M.

Avesta kommun (kommunen), ägaren av X, Y m.fl. som belastas av ledningsrätten, har överklagat LM:s beslut och yrkat, som det får förstås, att ledningsbeslutet ska upphävas. Överklagandet avser inte beslutet om frigörande av fastighetstillbehör.

Som skäl för överklagandet har kommunen åberopat i huvudsak följande. I första hand vänder sig kommunen mot att ledningsrätt kan införas på allmän platsmark i stället för det markavtal som föreslagits för ledningsägaren. Markavtalet uppfyller alla de krav som kan ställas mellan parterna och ger skydd och säkerhet för ledningsägaren vad gäller användning av kommunal allmän platsmark nu och i framtiden. I andra hand vänder sig kommunen mot hur LM har hanterat hela förrättningsärendet bl.a. gentemot markägare och övriga ledningsägare och att relevant underlag för ställningstagandet varit bristfälligt.

I tätortsmiljöer där de olika ledningsslagen ofta ligger i allmän platsmark är det tillgängliga utrymmet i många fall mycket begränsat. På en bredd av ca 12-15 m (gata med två gångbanor) måste ledningar för fjärrvärme, el, tele, data/bredbandskommunikationer samt vatten och avlopp samsas på lika villkor. Inrättandet av ledningsrätt för fjärrvärmeledningar försvårar möjligheten att underhålla och lägga om övriga intilliggande ledningar. Det är nödvändigt att kommunen tillsammans med ledningsägarna förvaltar den allmänna platsen samhällseffektivt och samtidigt fördelar det begränsade utrymmet därunder på ett optimalt sätt.

Ledningsrätt är inte begränsad i tid vilket får konsekvenser, framförallt i tätorter. I ledningsbeslutet finns inget som t.ex. reglerar kostnader och ersättningar utifrån ålder och status på ledningar som måste läggas om eller flyttas vid en förändring av

allmän platsmark eller omformning av samhälle. Tätorter förändras ständigt och det är därför nödvändigt att ha regler som också speglar detta behov.

I beskrivningen framgår inte hur fjärrvärmeledningar i kommunens broar ska regleras. Om kommunen upplåtit utrymme i vägbro över vattendrag för fjärrvärmeledning och denna omfattas av ledningsrätten uppstår frågan vad kommunens ansvar blir vid en rivning, ombyggnad eller flytt av vägbron. I materialet nämns inget om vad som gäller vid rasering och eventuell borttagning av uttjänta fjärrvärmeledningar med pumpstationer, brunnar, ventiler m.m.

I beskrivningen framgår att ett 6 meter brett område med ledningen i mitten ska upplåtas för tillsyn, underhåll och reparation. Inom detta område får inga träd och buskar finnas som är till hinder för ledningen eller farlig för dess säkerhet. Det totala tillgängliga utrymmet i allmän platsmark t.ex. gatumark är i många fall mycket begränsat. Utformning och gestaltning i tätorter har stor betydelse för trevnad och miljö. För att uppnå detta har gatuträd och buskar planterats. Att ge ledningsrättshavaren en så bred "fredad zon" i gaturummet medför stora problem med gestaltningen av tätorternas gaturum och därmed stadsmiljön.

Ledningsrättsslagen är en expropriativ lagstiftning som är till för att allmänna intressen ska säkras på bekostnad av fastighetsägarens äganderätt. Om nu kommunen som ju företräder det allmännas intressen upplåter allmän platsmark för alla de olika ledningsägarna under samma villkor via markavtal, medför detta att det allmännas intressen kommer att tillgodoses bättre än fördelarna för en enskild kommersiell ledningsägare.

Sammanfattningsvis anser kommunen att det allmännas olägenheter och nackdelar blir större än den enskilde ledningsägarens fördelar med en ledningsrätt på allmän platsmark inom kommunen. Vidare måste man reflektera över varför bevisbördan inte ligger hos Värmevärden som sökande att argumentera varför ledningsrätt har fördelar och är så mycket bättre i förhållande till erbjudet markavtal i den allmänna platsmarken. Som det nu utvecklas ligger hela bevisbördan hos kommunen att som

markägare argumentera mot ledningsrätt men för markavtal med lika villkor till alla ledningsägare som nyttjar den allmänna platsmarken.

När det gäller LM:s handläggning av ärendet har kommunen framfört följande synpunkter.

1. Mailet med ledningsrättsansökan med ett slutdatum för yttrande från kommunen är tillsänt en enskild tjänsteman via mail utan uppföljning från LM om att detta material har nått kommunen för ställningstagande och yttrande.
2. Försättsbladet i utskickat ledningsrättsärende 24 oktober 2014 tillsammans med protokollet och beskrivningen kan vara svårt att tolka på annat sätt än att det är ett arbetsmaterial som behöver kommuniceras mellan parterna innan ett slutligt yttrande kan fås.
3. Ledningsrättsmaterialet har inte tillsänts eller kommunicerats med kommunens VA-bolag och kommunens bredbandsnät.
4. I skälen till ledningsbeslutet anges att ”ledningen är sådan som avses i 2 § första stycket 3 LL”, vilket skulle avse va-ledningar och inte fjärrvärmeledningar.
5. I skälen till ledningsbeslutet hänvisas till överenskommelse med Avesta kommun o.s.v. För närvarande finns ingen överenskommelse eller avtal mellan kommunen och Värmevärden om fjärrvärmeledningar. Den senaste överenskommelsen upphörde den 31 december 2012.
6. Någon karta har inte bilagts ledningsbeslutet.
7. Enligt ersättningsbeslutet ska ingen ersättning betalas. Kommunen vidhåller att det för närvarande inte finns något avtal mellan parterna och att frågan om ekonomisk ersättning måste inskrivas i förrättningsbeslutet. Det ledningsrättsmaterial som finns tillgängligt för yttrande är mycket allmänt hållet där detaljfrågor troligtvis måste regleras i efterhand med separata avtal mellan parterna utanför ledningsrättsavtalet. Grävningar och fysiska ingrepp i gator, torg och andra hårdgjorda ytor, som ofta allmän platsmark består av, är omöjliga att helt återställa efter ett ingrepp. Denna kvarstående framtida försämring av ytan nämns inte alls hur den ska regleras. Det enda som tas upp är att ytan i görligaste mån ska återställas i förut befintligt skick. Detta är inte acceptabelt.

8. När det gäller befogenheter som följer med ledningsrätten och övriga föreskrifter klarar övervägande delen av punkterna ut ledningsägarens rättigheter och mycket lite eller inte alls fastighetsägarens skydd gentemot ledningsägaren.
9. Av tillgängligt material är det mycket svårt för exempelvis kommunen att ytterligare precisera vad de olika fjärrvärmesträckorna har för inverkan på mark och omkringliggande ledningsslag och "konfliktpunkter".

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolen har med stöd av 29 § ledningsrättslagen (1973:1144), LL, och 16 kap. 8 § första stycket fastighetsbildningslagen (1970:988), FBL, avgjort målet utan sammanträde.

Handläggningen

Enligt 16 § LL ska bl.a. 4 kap. 1-24 FBL tillämpas i fråga om förrättning enligt LL. Av 4 kap. 15 § FBL framgår att i de fall det finns anledning att anta att förrättningen kan handläggas utan sammanträde ska ansökningshandlingen delges de sakägare som inte har biträtt ansökan och de ska även ges tillfälle att yttra sig över ansökan inom viss tid. Enligt 4 kap. 20 § FBL ska delgivning, om inte annat föreskrivits, ske enligt allmänna bestämmelser angående delgivning.

Enligt 49 § första stycket punkten 2 delgivningslagen (2010:1932) får kungörelse-delgivning ske om ett stort antal personer ska delges och det med hänsyn till ändamålet med delgivningen inte är rimligt att delgivning sker med var och en av dem. Enligt tredje stycket nämnda paragraf ska, för det fall en kommun ingår bland dem som avses med delgivningen, meddelande alltid skickas till kommunen.

LM har handlagt den aktuella förrättningen utan sammanträde och beslutat att ansökan, på grund av att det är fråga om en stor och osäker sakägarkrets, ska delges genom kungörelse. Av kungörelsen, som enligt dagboksbladet publicerades i två ortstidningar den 8 september 2014, framgår att LM kommer att ta beslut i ärendet den 19 september utan sammanträde såvida inte inkomna synpunkter innan detta datum föranleder annat. Av dagboksbladet framgår att LM den 9 september 2014 mejlat tre kommundienstjänstemän om att annons angående Värmevärdens ansökan

publicerats i två ortstidningar och samtidigt uppmanat till kontakt för att säkerställa skydd för ledningar inom samma område. Enligt dagboken har några synpunkter inte inkommit från kommunen eller annan sakägare före den 19 september 2014. Det kan i detta sammanhang nämnas att det av dagboksbladet även framgår att LM vid några tillfällen före kungörelsen haft kontakt med kommunen angående den sökta ledningsrätten. Det aktuella ledningsbeslutet fattades sedan den 24 oktober 2014. Mark- och miljödomstolen anser att förutsättningar för kungörelsedelgivning av den aktuella ansökan har förelegat och att delgivningen får anses ha skett på rätt sätt. Mot denna bakgrund och då kommunen beretts tillfälle att yttra sig före ledningsbeslutet anser domstolen att kommunen har haft möjlighet att ta tillvara sin rätt vid förrättningen. Domstolen anser därför att det inte finns skäl att på denna grund eller mot bakgrund av vad kommunen i övrigt anfört beträffande handläggningen, upphäva ledningsbeslutet.

Ledningsbeslutet

Den aktuella ledningen är en fjärrvärmeledning. I ledningsbeslutet hänvisas till 2 § första stycket 4 LL som bl.a. avser fjärrvärmeledning. Av beslutet framgår vidare att ledningsrätt ska upplåtas enligt förrättningskarta och beskrivning, aktbilaga KA1-KA2 och BE1. Av kartorna, som således är en del av ledningsbeslutet, framgår bl.a. ledningens sträckning.

Kommunens överklagande tar bl.a. sikte på att ledningsbeslutet inte är förenligt med 6 § LL. I nämnda lagrum stadgas att ledningsrätt inte får upplåtas, om ändamålet lämpligen bör tillgodoses på annat sätt eller olägenheterna av upplåtelsen från allmän eller enskild synpunkt överväger de fördelar som kan vinnas genom den. Det framgår av förarbetena till LL att lagstiftaren med detta lagrum avsett en lämplighetsprövning dels av ledningsrättens utformning för att ge minsta intrång, t.ex. vad avser dess sträckning, dels av om skälet för ledningsrätt är starkare än motstående intresse. I specialmotiveringen (prop. 1973:157 s.132) anges följande.

Det kan förhålla sig så att den sträckning av ledning som sökanden begär inte är den enda som lämpar sig. Den ledande principen måste vara att det alternativ skall väljas som vållar minst skada. Det kan också förekomma att de motstående enskilda intressena

är av större styrka. I så fall får sökandens intresse av att ta mark i anspråk för ledningsändamål vika.

Av det nämnda följer att LM ska pröva ledningsrätten så att den förläggs där den gör minst skada och inte upplåts alls om något annat intresse överväger. LM ska dock inte göra någon bedömning av om det skulle vara lämpligare eller genomförbart med en avtalsreglering. Det finns inte heller något annat lagrum som innebär att LM kan eller ska göra en sådan prövning. Kommunens invändning att avtal skulle kunna träffas mellan parterna istället för ledningsrätt utgör således inte grund för att upphäva ledningsbeslutet. När det gäller storleken på upplåtet utrymme anser mark- och miljödomstolen att det får anses nödvändigt för att möjliggöra underhåll och reparationer. Kommunen har även invänt att den aktuella ledningsrätten avseende fjärrvärmeledningar försvårar möjligheten att underhålla och lägga om intilliggande ledningar. Domstolen, som konstaterar att LM har förenat ledningsbeslutet med föreskrifter för ledningsrättshavaren till skydd för intilliggande ledningar, anser inte att detta utgör en sådan olägenhet som överväger fördelarna med ledningsrätten. Domstolen anser inte heller att det i övrigt framkommit omständigheter till stöd för att förutsättningarna enligt 6 § LL inte skulle vara uppfyllda.

Kommunen har vidare, när det gäller beskrivningen i ledningsbeslutet av de befogenheter som följer med ledningsrätten och övriga föreskrifter, invänt att övervägande del av punkterna reglerar ledningsrättshavarens rättigheter och att fastighetsägarens skydd gentemot ledningsrättshavaren inte regleras alls eller mycket lite, se PR1 som hänvisar till BE1. Kommunen har t.ex. påpekat att ledningsbeslutet saknar reglering avseende kostnader och ersättningar om ledningar måste läggas om eller flyttas till följd av förändringar av allmän platsmark eller omformning av samhälle. Vidare har kommunen påpekat att det saknas reglering avseende fjärrvärmeledningar i kommunens broar.

Vad ett ledningsbeslut ska innehålla framgår såvitt nu är av intresse av 22 § första stycket punkterna 5 och 7 LL. Enligt punkten 5, som hänvisar till 1 § andra stycket LL, ska i beslutet anges de befogenheter att vidta åtgärder inom fastigheten som behövs för att dra fram och använda en ledning eller annan anordning. Enligt punkten 7 ska i beslutet även anges vad som i övrigt behöver föreskrivas rörande

ledningen. Det aktuella ledningsbeslutet reglerar både ledningsrättshavarens befogenheter och vilka föreskrifter som ska gälla till skydd för belastade fastigheter. Vidare framgår vilka restriktioner som ska gälla för fastighetsägaren bl.a. genom inskränkningar i rätten att ändra markanvändningen eller vidta åtgärder som kan skada ledningen. Mark- och miljödomstolen anser att ledningsbeslutet är tillräckligt utförligt i nu aktuella avseenden och förenligt med ovan nämnda bestämmelser.

Ekonomisk ersättning

Kommunen har även gjort gällande att frågan om ekonomisk ersättning måste regleras i ledningsbeslutet. Kommunen har invänt mot att det i beskrivningen under rubriken övriga föreskrifter inte regleras hur framtida försämring av ytan ska regleras. Det enda som nämns är att ledningsrättshavaren sedan ledningsarbetet avslutats i görligaste mån ska återställa mark, byggnader och anläggningar i förut befintligt skick.

När det gäller ersättningsbeslutet anser mark- och miljödomstolen att det i målet inte framkommit några skäl att göra någon annan bedömning än den LM gjort. När det gäller eventuella framtida skador konstaterar domstolen att LL inte är tillämplig i fråga om ersättning för skada eller intrång som uppkommer efter förrättningen och som inte kunde förutses vid denna, se 13 b § LL. Eventuell tvist avseende sådana skador får hanteras i den ordning som föreskrivs enligt skadeståndsrättsliga regler.

Mark- och miljödomstolen anser mot bakgrund av det ovan sagda och då det kommunen i övrigt anfört inte ger skäl till ändring av LM:s beslut, att överklagandet ska avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 427)

Överklagande senast den 6 oktober 2015. Prövningstillstånd krävs.

Li Brismo

Björn Rossipal

I domstolens avgörande har deltagit tf. rådmannen Li Brismo och tekniska rådet Björn Rossipal.